

АГРОЛАНДШАФТНА ОРГАНІЗАЦІЯ ТЕРИТОРІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Болжеларська Т.О., Email bolzhet@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Постановка проблеми. У землевпорядній практиці склались наступні поняття і визначення, що відносяться до організації території на еколого-ландшафтній основі. Головне завдання землеустрою повинно полягати у створенні оптимальних агроландшафтів і встановленні їх функції як саморегулюючої і самовідновлюючої системи. Це призведе до створення екологічно стабільних агроландшафтів, припинення процесів їх порушення.

Обговорення результатів Практика показує, що організація території повинна базуватися на об'єктивних економічних і біологічних законах, які діють незалежно від волі і свідомості людей в процесі господарської і природоохоронної діяльності. У зв'язку з тим, що економічний і соціальний розвиток території нерозривно пов'язаний з використанням землі як основного засобу виробництва (в сільському, лісовому господарстві) і як просторового базису (в сільськогосподарських галузях), всі проблеми цього розвитку пов'язані з еколого-господарським станом території і її землеустроєм. Тому землеустрій повинен включати в себе систему господарських і державних заходів (політичних, правових, технічних, екологічних, економічних), які забезпечують збереження, самовідновлення і раціональне використання земель і інших природних ресурсів в інтересах населення даної території і всього суспільства.

Ця мета може бути досягнута при встановленні дня конкретного ландшафту параметрів інтенсивного, активного, консервативного і природного або близького до штучного ландшафту використання території.

Досвід показує, що еколого-ландшафтний підхід слід застосовувати одночасно з агроекологічним. При цьому еколого-ландшафтний підхід обумовлює загальну конструкцію агроландшафту (його скелет), а агроекологічний наповнює його внутрішнім змістом. Ув'язка даних підходів в проекті землеустрою дозволяє вирішити поряд з екологічними соціально-економічні, правові, технічні, організаційно-господарські, технологічні та інші завдання.

Основними завданнями проекту внутрігосподарською землеустрою і ведення господарства на еколого-ландшафтній основі і забезпечення самовідновлення природних механізмів саморегулювання агроecosystem, досягнення оптимального співвідношення між ріллею, сінокосами, пасовищами, лісом, водоймами, створення стійких агроландшафтів на основі виробничих, природоохоронних та інших об'єктивних критеріїв.

Даний підхід не заперечує зміст, принципи і методи традиційного землевпорядного проектування, а доповнює і розширює соціально-економічний напрямок природоохоронним, де пріоритетним стає покращення гігієнічного і фізіологічного аспекту життя населення, збереження або встановлення екологічного балансу навколишнього природного середовища.

Висновки Змістом організації території сільськогосподарських підприємств повинна бути практична реалізація проектних рішень щодо землеустрою на території конкретних агроландшафтів з урахуванням їх особливостей. У цьому випадку територію можна розглядати як цілісну, взаємозв'язану множину агроландшафтних елементів, об'єднаних між собою за визначеною (наприклад, ґрунтозахисною) ознакою, яку потрібно встановлювати відповідно до природоохоронних принципів.

Список використаних джерел

1. Земельний кодекс України. - Львів: Українські технології. 2001. - 80с.
2. Про землеустрій: Закон України //Землевпорядний вісник.№3. - Київ. - 2003. - 15-26 с.
3. Про державний контроль за використанням та охороною земель: Закон України, 2003.
4. Про охорону земель: Закон України № 962-IV від 19 червня 2003.

Науковий керівник Голік С.М., асистент викладача